

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 89.

WE SRZODĘ DNIA 7. LISTOPADA 1798.

Z Paryża d. 18. Października.

W nocy z poniedziałku na wtorek odebrał minister zagranicznych związków depesze od generała Buonapartego z Kairo. Kuryer, który ich przywiozł znajdował się 2 miesiące w drodze.

Buonaparte donosi w tych depeszach, iż po odebraniu Alexandryi i po zawarciu traktatu z Arabami, przedsięwziął środki do postępowania w Egipcie. Nim z Alexandryi ruszył nakazał aby imiona walecznych wojowników, którzy przy wzięciu Alexandryi polegli, na statui Pompeiusza wyryte były, i oni pod tą statua pogrzebani byli. Dnia 7 lipca ruszyła armia z Alexandryi. Dnia 20 stanęła przy Piramidach, a d. 22 weszła do Kairo. Kilka utarczek z Mamelukami spóźniły marsz. Armia nasza pobiła ich w potyczkach przy Rahmanie, Chebreisle, piramidach i przed bramami Kairo, gdzie Mamelucy 2000 wybranej jazdy na placu boju zostawili. Po wzięciu Francuzkiej armii do Kairo zatr-

nił się kommanderujący generał urządzeniem prowincyi Egipskich. Murat bey cofnął się do wyższego Egiptu, a Ibrahim bey do Belbeys. Buonaparte kazał o 4 godziny od Kairo założyć oszańcowany oboz, który całą wstrzymywał się Murat beya. Z drugiej strony wystął korpus swej armii przeciw Ibrahim bey, który się potym do Gaza cofnął. Bey ten musiał 9 dni maszerować nim do tego doszedł miejsca, a niemając czasu opatrzyć się w wodę i żywność, potrzeba się spodziwać, iż stał się ofiarą tych potrzeb i Arabów. Przy ściganiu tego ostatniego Mameluków korpusu, oswobodziła nasza armia część karawanu do Mekki, którą Arabowie zabrali i do pusteń swoich prowadzili. Buonaparte kazał iey ostatki zebrać i do Kairu zaprowadzić. Pierwszych kupców tego karawanu zaprosił do siebie z ich żonami na wieczrzą. Ostatnie były pięknego wzrostu i talii; ale twarze ich były podług zwyczaju krajowego zasłoni-

ne, a armii naszej naytrudniej przychodzi do tego zwyczaju przywyknąć. Otwarcie kanału Kairu było d. 18. sierpnia przy wezbraniu Nilu z naywiększą uroczystością obchodzone; lud okazał naywiększą radość, widząc Francuzow na tey uroczystości przytomnych. Na granicach wielkiej pustyni, która Egipt od Syrii przedziela, założyła Francuzka armia wielkie szanice, a w Salchich mocną twierdzę. Jest to ostatnie miejsce na tey stronie Egiptu, gdzie się dobra znajduje woda. Armia znalazła w Egipcie wiele żyta, ryżu, i arzyn i bydła. Klimą bardzo iey dobrze służy, ponieważ nocy są chłodne. Pomimo 14 dniowego marszu, wielu utrudzeń i całkowitego niedostatku wina, żadnych nie było chorych. Soczyste melony, których w Egipcie podostatkiem znajdzie, bardzo były żołnierzom użyteczne.

Dotąd zachodzi w dzisiejszym Redaktorze dawny ten rapport; o późniejszych zaś zdarzeniach i przypadkach armii Buonapartego dotąd nie ieszcze urzędownie nieoznajmiono. Kuryer, który ten rapport przywiozł jest już trzeci od Buonapartego wystany; dépesze dwóch pierwszych były od Anglikow zabrane. Ten wyładował po długim kołowaniu w Ankonie, z kąd iego depesze tu się dostały.

Wielu członków ciała prawodawczego dawali dla bywszego swego kolegi jenerała Jourdan, który do Mogancyi wyjeżdża, wspinały obiad. Joubert, Bernatotte i wielu innych przytomnych tu jenerałów byli nań zaproszeni.

Z Roszelli dowiadujemy się, iż ta sama eskadra, która dawniej jenerał Humbert do Irlandyi zawieźła, znów z korpusu wojska na morze wyszła. — Potwier-

dza się, że Descorches jako nasz ambasador do Konstantynopola wyjechał, ale zapewne zatrzyma się gdzie w swojej podróży.

Dywidzyny jenerał Boursier jest inspektorem iazdy armii Mogunckiey mianowany, i już na miejsce swego przeznaczenia odjechał. — Potwierdza się także, iż jenerał Joubert nad Włoską armią odbierze kommandę, a jenerał Brune w Hollandyi kommanderować będzie. Jenerałowie Duvigneau i Merlin poydą do Włoskiej armii. Kommenda jenerała Jourdan rozciągać się będzie od Renu, aż do Szwajcaryi.

Gdy obywatel Bryssy pierwszą swoją podróż na powietrzu konno odbywał, zawiesił się iego ballon na kominie, z którego jednak był wkrótce odczepiony.

Na potrzeby Papieża wypłaca pewne mocarstwo co miesiąc 3000 talarow, a ieden nieznałomy Florenckiszlachcic ofiarował mu 10 workow pieniędzy każdy po 300 talarow, z dodatkiem aby sobie oyciec Święty 10 nowych chorowych komizy sprawił. Od króla Hiszpańskiego odebrał zwyczajny podarunek roczny w tabaczcze, winie, koronkach i t. d. i grzeczny list w którym go głową katolickiego kościoła nazywa. Dwor Papieża kosztuje co dzień 100 talarow.

Obywatelka Condorcet podała radzie 500 zrobioną przez siebie arytmetykę dla dzieci. — Rada starszych potwierdziła rezolucyą rady 500, przez którą kazano za 125 mill: narodowych dobr sprzedać, dla zastąpienia terażniejszych kosztow wojny. — Procz 90 mill: dla ministra wojny (mówił zdający rapport Legrand) potrzeba dla ministra Marynarki 35 mill: tak dla zastą-

pienia straty 11 liniowych okrętów, w bi-
twie przy Abukir, iako też pozostałych
w Alexandryi transportowych okrętów,
w co wchodzi utrzymanie 4000 ięńców
nim powroczą do Francyi. „

Dnia 13 t. m. przybyło do Gravelines
60 wymienionych z Anglii Francuzkich ięń-
ców.

W Persyi jest także rewolucya religii
w rebecie. Perski ieden Xzę, nazwiskiem
Mahabec, chce tam na miejsce Mahome-
tańskiej religii inną zaprowadzić, która
gruntując się na czystszej moralności i
prościejszej nauce, zbliża się do dawney
religii Zoroastra. Mahabec, który nie
odrzuca powierzchownych ceremonii w
swey religii, ma już wiele stronników, i
niektóre nawet pobliskie Xiążęta oświad-
czyły się za nim. On nazywa ią religią
czyli czczeniem Boga pokoju, w brew re-
ligii Mahometa, która mieczem ugrunto-
waną była. Mahabec uznaje bytność ie-
dnego Boga, którego on się mianuie służy,
potwierdza nieśmiertelność duszy, ale od-
rzuca rozpustne o raiu Mahometa marze-
nia, &c.

Z Londynu d. 19. Października.

Wczoray nadeszły tu wiadomości, z
wszystkich prawie części świata.

Z Irlandyi donoszą z depeszow do wi-
ce króla z połnocnych okolic, co następu-
je: „Uważano przy wyspie Torey mor-
ską bitwę, wktórey 16 znajdowało się
okrętów. O godzinie 3 popołudniu po 5
lub 6 godzinney b. twie widziano ieden okręt
wcale pozbawiony masztów, drugi spo-
strzeżanemi z g.ami, 5 uciekających na za-
chod, za któremi inne biegiły, a dwa były
się bardzo blisko siebie. „

Niemasz wątpliwości, iż powyższe

okręty składali część z Brest wyszley na
morze z woyskiem eskadry. Oddział ad-
mirała Warren był widziany d. 10 przy
Brondhaven, a dywizya kommodora Home
od 3 liniowych okrętów i z fregat prze-
płynęła d. 8 około Schannon. Jedna z
tych eskader musiała się pewnie potykać, i
mamy powody do wierzenia, że ani
ieden nieprzyacielski okręt nie musiał
uysć.

Wyspa Torey leży w północney stro-
nie Irlandyi, niedaleko Longswilly w hrab-
stwie Donegal. Irlandzkie papiery po-
sły na tę nowinę wgórę. Z tym wsyst-
kim urzędowego potwierdzenia potrzeba
jeszcze oniey oczekiwać.

Niestety piękna nasza fregatta Jason
od 38 armat, kapitana Stirling, rozbiła
się podług nadeszley wczoray z Plmut
wiadomości, ostatniey soboty oskałę przy
Brest, uganiając się za 6 Francuzkimi o-
krętami. Lud był wyratowany, ale od
Francuzów i z kapitanem Stirling w nie-
wolę zabrany został, wyiawszy 6 mayt-
kow, którzy puściwszy się w wały na
kutrze, szczęśliwie do Plmut przybyli.
Zdarzenie to zaszło między Brest i wy-
spą Raz. W spodzie okrętu tak była wiel-
ka wybita dziura, że nie można było wo-
dy wstrzymać. Wspomnieni 6 maytkowie
nie wzięli zaobą na otwartym swoim ba-
cie tylko ieden syr, kawał mięsa, flaszkę
gorzałki, kompas i maszt żagliami. Ura-
towanie ich jest iako nadzwyczajne uwa-
żane, ponieważ przez dni kilka pasowali się
z przeciwnemi wiatrami, burzą i wała-
mi.

Z Lizbony odbieramy od lorda St. Vin-
cent doniesienie, że wiadomość o zwycię-
stwie Nelsona d. 3 była tam ozaaymiona

i z wielką radością obchodzona. Jak lord St. Vincent donosi, złapał także kapitan Trowbridge depesze dyrektoryatu do jenerała Buonaparte, właśnie gdy kutter nie wiedząc o naszym zwycięstwie, do Alexandryi z niemi wchodził. Francuzki kapitan rozkazał ich prawda w morze wrzucić, ale dwóch naszych maytkow mimo szypkiego pływienia Francuzkiego kuttra, skoczyli zaniemi i wyratowali ich. Depesze te przywieziono do Anglii. Obiedwie fregatty Francuzkie Justice i Diana, które z pod Abukir uciekły, zostały od Angielskiego liniowego okrętu Colossus od 74 armat, który prowadził transportową flotę na śródziemne morze, wzięte.

Z Lizbony d. 6. Października. "Transportowy jeden okręt, który tu w 5 dni od floty lorda St. Vincent przybył, przywiózł wiadomość, że 3 zdobyte Francuzkie liniowe okręty dla wielkiego uszkodzenia w 15 dni po ich zabraniu utonęły. Maytkowie Francuzkiego okrętu Timeleon ratowali się ucieczką na ląd, gdy się ten okręt zapalił, lecz tam wymordowanemi zostali. Od zwycięstwa naszego odmieniło się istotnie położenie jenerała Buonapartego w Egipcie; teraz ma tam nieprzyjaciół, zamiast co i dawniej miał przyjaciół. Do wiaduemy się, że reszta zdobytych 6 Francuzkich okrętów wkrótce do tutejszej Angielskiej floty przyłączone będą. Mamy także pewną wiadomość, że wysłany okręt od lorda St. Vincent do krążenia około Malty, zabrał jeden zwyciężonych Francuzkich okrętów. Dodać i to jeszcze, że 150 Francuzkich transportowych okrętów Angielcy zabrali, a resztę powiększej części spalili."

Ameryka jest nieszczęściem na wiel-

kie spustoszenia żółciowej gorączki ciągle wystawiona. Pokazała ona się w różnych miastach i wszystkie interesy są zaniebane. W Filadelfii już prawie całe miasto jest nią zarazone. Ostatniego tygodnia umierało tam bierąc ogółem po 20 osób na dzień. Zrady lekarzów założono za miastem oboz szpitalowy dla leczenia ubogich. Miasto to jest prawie puste, kto zdrow wynosi się z niego. W Nowem Jorku umiera także po 20 osób na dzień, i zaraza ta doszła już do Bostonu.

Z wschodnich Ladyy i Chin przybyła wczoraj przed Portsmouth bogato ładowana kupiecka flotta od 22 liniowych okrętów.

We środę przybyło 16 Angielskich officerow z Francyi do Dover na Duńskim okręcie, których na słowo wypuszczono nim będą formalnie wymienieni. — Krolewicz Edward powrócił z Hallifax w Ameryce do Anglii nazad, a jenerał Murray obejmie na jego miejscu komendę.

Z Shernes wyszła d. 17 października Hamburska kupiecka flotta około 50 żaglow wynosząca, pod okryciem szalup Fairy i Scorpion i bryga Kit.

Gdy podwyższona ostatnia taxa na domy, nie uczyniła tyle, ile sobie obiecywano, ponieważ wielu umiało się od niej wyłamać, odwoła ją P. Pitt i opłatę tę na intraty rozłożył. Stosunek tej taxy nie jest jeszcze wiadomy, ale to wiemy, że 10 od sta będzie na jej miejsce naznaczone. — Sidney Smith bierze z sobą model pięknego okrętu w Spithead utonionego 5 Royal George od 110 armat, dla udarowania nim cesarza Marokańskiego.

Przesłana od lorda Nelson miasto

Londynowi szpada jest w mahoniowej szawce za szkłem w radney izbie na murze postawiona z napisem: "Miecz P. Blanquet, kommanderującego admirała Francuzkiego w chwalebnej bitwie przy Nilu d. 1 sierpnia 1798, którym lord Nelson radę miasta zaszczycił." Postanowiono na wzajem uderować lorda Nelsona szpadą 200 gwineów wartą (tak jak lorda St. Vincent) a kapitanowi Berry przestać prawo obywatelstwa w złoty puszcze.

Kollekcyja Włoskich obrazów bywszego Xcia Orleans, będzie w krotce przez licytację przedana. Paryżki jeden bankier kupił ją najprzód, potem przedał ją Xciu Bridgewater, lordowi Carleisle i lordowi Gower da Anglii za 43,000 f. szt.

Słychać, iż przybyły tu wice admirał Orde domagał się sądu wojkowego na lorda St. Vincent, ponieważ nie zachował się jak na admirała przystoi; ale admiralicy odrzuciła jego prośbę.

Francuzki kommissarz Nieu otrzymał z Paryża zawartą względem zamiany ich ugodę ratyfikacją. Według życzenia naszego rządu miało za każdym razem 800 ludzi być wymienionych; ale dyktoryat Francuzki zmniejszył tę liczbę do 400. — Rząd nasz wypuścił na wolność 6 oficerów Francuzkich bez warunku wymiany, zato iż życie biskupowi Killali uratowali. Lecz kommissarz Francuzki nie potwierdził tego czynu wspaniałości i wdzięczności, przywodząc, że ci oficerowie nie nad swoją powianość nie uczynili, iż każdy Francuzki oficer to samo by był uczynił. Wszelako obiecał do Paryża donieść o dobrym postępku w tej mierze z Angielskiej strony.

Położenie Irlandyi jest ciągle bardzo smutne. Wszyscy wiesniacy po opuszczali swe domy; ci którzy się jeszcze w hrabstwach znajdują, udują się pod obronę armii do miast. Przedmieścia po prowincjach wystawiają okropność wojny w spalonych domach i chatach i spustoszeniu całego na około kraju, a fetor na wpół spalonych zwłok i wygłodniałe twarze kobiet i dzieci, które po drogach chleba proszą dopełniając tego straszego obrazu.

Holt, który buntownikami w Wicklow kommanderuje, był w potyczce z granicznymi wojskami raniiony, ale wszelako uciekł. Z początku był on podstarościem, potem złodziejem w tym hrabstwie. Zręczność i nadzwyczajna odwaga, których ostatnie rzemiosło wymaga, czynią go strasznym.

Lord Cornwallis umyślił teraz ostro przeciw buntownikom postępować; akt amnestyi upłynął wczoraj, i jutro zaraz maszeruje 1000 żołnierzy do Wexford, dla uspokojenia tej nędznej okolicy. — W Irlandzkich portach muszą także przybyć z Filadelfii okręty kwarantany odbywać.

Słychać iż w krotce wydana będzie odezwa, wzywająca spokojnych mieszkańców hrabstw Wicklow, Wexford, Carlow i Kildare, aby się z swymi rodzinami i rzeczami do garnizonowych miast udali, gdyż królewskie wojska będą się obchodziły z pozostałymi mieszkańcami jako zbuntownikami. — Buntownik Holt posłał rządowi propozycję kapitulacji dla siebie i swych stronników, ale odrzucone została.

Z Włoch d. 18. Października.
W Liguryjskiej rzecypospolitej de-

kretoowało ciało prawodawcze d. 3 t. m. wszystkie duchowne dobra, za dobra narodowe, i upoważniło dyrektoryat do czynienia potrzebnych w tej mierze rozporządzeń z Duchownymi. Duchownym jednak będzie wyznaczona dostateczna pensya; ale wszyscy cudzoziemcy Xięza muszą w 14 dniach rzeczpospolitą opuścić. — Dekret ten bardzo źle jest od ludu przyjęty. Kupców dotknęła niemiely wiadomość o grożących szkodkach Anglii przeciw rzeczpospolitej Liguryjskiej. Dyrektoryat wystawił z tego powodu radzie młodszej potrzebę pomnożenia sił naszych morskich 4 liniowymi okrętami, a do zastąpienia na to kosztów proponował wezwanie kupców do dobrowolnych składek. Rada ta przyjęła te propozycje i dekretowała, aby dyrektoryat natychmiast 4 liniowe okręty na obronę handlu uzbroić kazał, które za zapłatą z 1 pół procenta do Livornu, Portoferaio i Nicei, z procentów do Marsylii, a 9 do Barcelony kupieckie okręty okrywać będą, reszta zaś kosztów ma być przez dobrowolne składki kupców zastąpiona. Dla wykonania tego dekretu wydał dyrektoryat dnia 10 t. m. naglące bardzo obwieszczenie. Tym czasem wszystkie obronne okręty Genueskie wysłał już na morze.

Dnia 12 października zawinęły do portu Genueskiego 2 Hiszpańskie fregaty od 36 i 40 armat z Talonu. — Francuzki jenerał Miollis, który obieżdżał Genueskie graniczne fortece i potrzebne tam pczynił rozporządzenia, powrócił już do Genui nazad i dyrektoryatowi zdał sprawę.

Dnia 12 września powstał na granicach Genueskich, w byłym hrabstwie Nicei i górach Tende straszny wichur,

który od godziny 3 zrana aż do 6 trwał w wieczor; wodą z rzek okolicy po zalewał, góry i drogi porozdzierał, domy poobalał, które woda zabrała i urodzajne doliny wniwecz obrocił. Wiele także ludzi i bydła zatopił. Siódma pół brygada znajdowała się właśnie w marszu z Tenda do Seargio (w Piemencie) i wiele ucierpiała, ale nie wiadomo jeszcze wiele z niej ludzi zginęło. Cztery wozy z bagażami brygady zostały obalonem murem w przepaść wtrącone. Zdarzenie to jest nad wszelkie opisanie okropne. W Genueskim porcie wiele się także okrętów rozbiło.

Dwór Toskański powrócił d. 12 t. m. di Villa del Poggio Imperiale do Florencyi, gdzie W. Xna po szczęśliwie odbytym połogu wywoi odprawiała.

Francuzki kommandant w Rzymie jenerał Macdonald, wydał co dzień rozporządzenia dążące do urządzenia skarbu i armii, która ma być do 40,000 ludzi doprowadzona.

Dnia 3 t. m. nałożono na biskupstwa, kapituły i klasztory w sposobie patriotyckiej składki 20,000 koszul, 10,000 serdutow pod wojskową egzekucją dla armii, z których część jedna w 15 dni, a inne 3 części co 10 dni do wojskowego magazynu dostawiane być mają, a konsulat ma onych podział zrobić. — Innym rozporządzeniem wyznaczono dyrektoryatowi za 3 mill: piastrow dobr narodowych, które w przeciągu jednego miesiąca mają być sprzedane. — Procz tego jest konsulat upoważniony skazać za morze lub gdzie chce wszystkich Xży, którzy przez swe sposoby myślenia, postęпки lub mowy spokojności publicznej zagrażają. Dobra takich Xży będą sekwestrowane i oni dą-

tylko będą mogli niemi rozporządzać, kommenderowania wojskami Neapolitańskimi dopraszał się, przybył d. 5 t. m. do Neapolu. — Wojska Neapolitańskiego liczą już przeszło 60,000 w którym znajduje się 15,000 jazdy.

Z Rasztadt d. 19. Października.

Oto jest konklusum deputacyi Rzeszy zapadłe pod d. 15 października:

” Odstąpienie gruntu Kel i Kassel za pewnione przez ministra pełnomocnych rzeczypospolitey Francuzkiej, w nocie ich pod dniem 12 Vendemiaire (3 października) jest naydostatniejszym dowodem, iż rząd Francuzki prawdziwie myśli zbliżyć się do chęci przyspieszenia pokoju, tak często od Deputacyi Rzeszy okazywaney. Spieszmy się więc w przyjęciu z ukontentowaniem tego zrzeczenia się tak dawno żądanego wszystkich miejsc uzbroionych na prawym brzegu Renu. Co się tyczy innych przedmiotów nie umówionych jeszcze, bądźmy się starali wytłomaczyć się względem wszystkich punktów noty ministrów pełnomocnych rzeczypospolitey Francuzkiej w wyszczególnionej odpowiedzi, w tym atoli przekonaniu, iż pomimo niektórych zachodzących jeszcze różności względem ich propozycy, przyimają objaśnienia do nich ściągające się dla doysścia nakoniec do wielkiego celu zupełney zgody.

Polskie wojska, które się w Rzymie znajdowały, poszły z kilku Francuzkami batalionami i artylleryą na granice Neapolu.

Z Neapolu donoszą, że nowy Francuzki poseł Lacombe St Michel przybył tam d. 30 września, a d. 3 t. m. miał u Króla wstępną audyencyą, na której od Króla Jmć bardzo był grzecznie przyjmowany. D. 4 była z powodu imienia następcy tronu gala u dworu. D. 3 udał się Król Jmć w towarzystwie następcy tronu i wielu jenerałów na równiny Chiaja, dla oglądania ćwiczeń zgromadzonego tam wojska, i wielkie z tego powodu okazał ukontentowanie. — Teraźniejsza deputacya banku jest od Króla Jmć oddalona, a inna na jej miejsce postanowiona, która ma do utrzymania papierów bankowych najlepsze Królowi Jmć podać środki. — Cesarzski jenerał Mack, okłótego Król Jmć do

Neapolu. — Wojska Neapolitańskiego liczą już przeszło 60,000 w którym znajduje się 15,000 jazdy.

Z Rasztadt d. 19. Października.

Oto jest konklusum deputacyi Rzeszy zapadłe pod d. 15 października:

” Odstąpienie gruntu Kel i Kassel za pewnione przez ministra pełnomocnych rzeczypospolitey Francuzkiej, w nocie ich pod dniem 12 Vendemiaire (3 października) jest naydostatniejszym dowodem, iż rząd Francuzki prawdziwie myśli zbliżyć się do chęci przyspieszenia pokoju, tak często od Deputacyi Rzeszy okazywaney. Spieszmy się więc w przyjęciu z ukontentowaniem tego zrzeczenia się tak dawno żądanego wszystkich miejsc uzbroionych na prawym brzegu Renu. Co się tyczy innych przedmiotów nie umówionych jeszcze, bądźmy się starali wytłomaczyć się względem wszystkich punktów noty ministrów pełnomocnych rzeczypospolitey Francuzkiej w wyszczególnionej odpowiedzi, w tym atoli przekonaniu, iż pomimo niektórych zachodzących jeszcze różności względem ich propozycy, przyimają objaśnienia do nich ściągające się dla doysścia nakoniec do wielkiego celu zupełney zgody.

1. Względem granicy Renu ugodzono się, że Thalweg wszędzie granice pomiędzy obiema państwami stanowić będzie, i że pod tym nazwiskiem Thalweg, rozumie się środek spławnego koryta Renu; gdy jednak takim sposobem na niższym Renie wyspa Buderich dostał by się Francuzom, a dwór Pruski powiele razy czynił żądania zatrzymania tej wyspy dla

bezpieczeństwa fortycy i miasta Wesel. Deputacya Rzeszy maie ma, iż z ufnością spodziewać się może, że rząd Francuzki skłoni się do chęci wzwyż rzonego dworu, którey celem jest zarazem dobro Rzeszy i wyspy tej Niemcom odstąpi. Co się tyczy wysp Renu zgodzono się w poprzedzających notach, że wyspy na stronie prawey Thalweg położone zostaną przy Rzeszy Niemieckiej, wyspy zaś strony lewey do Francyi należeć będą. Później skłoniono się w uczynionej od pełnomocnych ministrów rzeczywospolitey Francuzkiej w nocie pod dniem 1 Thermidor (19 Lipca) propozycji, podług której mogące zayść odmiany Thalweg, prawa zwierzchnictwa nad wyspami odmieniać nie miały, lecz przeciwnie podług dzisiejszego położenia miały zostać pod panowaniem Niemców lub Francuzów chociażby następnie znalazły się na drugiej stronie Thalweg. Jeżeli więc ministrowie pełnomocni rzeczywospolitey Francuzkiej oświadczyli w swojej ostatniej nocie, iż rząd Francuzki, na żadną posiadłość tak Rzeszy, iako też iakiego iey członka, na lewey stronie nigdy nie zezwoli, nie mogą mieć zapewne zamiaru sprzeciwiania się przez to poprzedniczo ugodzonym punktom, ale zapewne mówić tylko chcieli o linii Renu zaczawszy od Huningen, aż do weytostwa palatynatu Germersheim, gdzie Ren był iuż dawniej granicą między Niemcami i Francją; na żądanie zaś Francyi zatrzymania także wysp do tego czasu Francuzkich, a na stronie prawey Thalweg położonych ugodzono się na wzajemność. Lecz iako ustąpienie terażniejsze części lewey Thalweg na Renie na rzecz rzeczywospolitey Francuzkiej, zaczyna się dopiero od weytostwa Germersheim, któ-

re jest pierwszym punktem podbitych krajów na stronie lewey, a nie tam gdzie Niemcy z tykały się iuż dawniej z Francją, rząd Francuzki względem tej części Renu i wysp na nim położonych, nie będzie żadney trudności czynił w zostawieniu tego wszystkiego w dzisiejszym rzeczy stanie zasadzonym na traktatach i zwyczajach, a nadewszystko nie będzie przeszkadzał w żaden sposób parafiom brzegu prawego posiadającym takowe wyspy w wolnym onych posiadaniu i używaniu drzewa potrzebnego do utrzymawia brzegu. (reszta potym.)

Z Hagi d. 23. Października.

Na wniosek ostrzejszych środków przeciw wprowadzeniu Angielskich towarów, zadekretowała rada pierwsza, iż od d. 31 października pod konfiskatą i wygonieniem z kraju dopomagających do tego, nie mogą bydź wspomniane towary, ani wodą, ani ładem do rzeczywospolitey naszej wprowadzone. Dekret ten iuż jest od rady starszych przyięty i dyrektoryat ogłosił go przez odezwę ludowi.

Nowy miejscowy podział, wkrótce także do skutku dojdzie, i są iuż proponowane miejsca, w których trybunały sprawiedliwości postanowione będą. — Wczoray odebraliśmy z Antwerpii wiadomość, iż tam z powodu konskrypcyi poruszenie zaszło; ale natychmiast posły tam woyska z Bredy, Bergenopzom, &c., które potrafią zaraz spokojność przywrócić.

Nasza flotta w Texelskłada się z 11 liniowych okrętów, 9 fregat i 1 kutra. Na Mozie mamy 4 liniowe okręty, 3 fregaty i kilka małych statków, a w Rotterdamie 4 liniowe okręty i 2 fregaty.

D O D A T E K

D O N^m 89.

GAZETY KRAKOWSKIE

W E S R Z O D Ę D N I A 7 L I S T O P A D A 1798.

Z Brynu d. 3. Listopada.

Nadeszły listy z Konstantynopola pod d. 10 października, nieprzyniosły innej wiadomości, prócz, że Buonaparte zmocnił swoją armią przez Koptow (*) i Maronitów do 50,000 ludzi, z których stało w Kairze 25,000, w Alexandryi 10,000, a w Rozecie pod jenerałem Kleber 15,000 ludzi; wszelako dla nawijających się Arabów jest trudna komunikacya między temi miejscami; i dodają, że Buonaparte nie potrafi się długo w tych miejscach utrzymać.

Podług listów z Morei, widziana była część zjednoczonej Rosyjsko-Tureckiej floty na wysokości Neapolu przy Malvasio. Przeznaczenie onej jest więc przeciw bywszemu Weneckim wyspom.

Z Bruxelli d. 14. Października.

Wczoraj wyszedł już ztąd oddział

nowych konskrypcyonistów do Dunkierki, którzy tam pomiędzy korpusy składające garnizon tej fortecy podzieleni będą.

Listy różne donoszą, że Anglicy na nowo pokazali się w wielu miejscach naszych brzegów, a szczególniej między Nieupport i Dunkierką.

Od brzegów Menu d. 22. Października.

Listy z Hamburga pod d. 15 donoszą, że Szwecya i Dania całą swoją marynarkę uzbraja. W dwóch tych państwach wszystko jest w poruszeniu, i woyska lądowe odebrały rozkaz bycia w gotowości do marszu.

Od dni 15 przybyło jeszcze wiele woyska Francuzkiego z brzegu prawego na brzeg lewy. Woyska te odpocząwszy w Moguncyi, udają się ku wyższemu Renowi.

Gazeta Petersburgska pod d. 28 wrze-

(*) Koptowie i Maronici są chrześciance; pierwsi mają swoje nazwisko od dawnego mi. sta tego imienia, które do tego czasu noszą. Ostatni biorą swej początek od gory Libanu, i przez Maronitów rozumie się Libańskich chrześcian.

śnia mieści w sobie artykuł urzędowy, w tych wyrazach:

" Jak tylko tajny konsyliarz Tamara ambasador nadzwyczajny i minister Rosyjski uwiadomił Portę, że eskadra od 12 liniowych okrętów, jedney fregaty i 3 awizo zbliża się do kanału morza czarnego, wydanie wojny przez Portę Francyi natychmiast udecydowane zostało, i podług dawniejszego zwyczaju sprawujący interesu Ruffin, sekretarz iego Corsier, dwaj tłumacze Dantan i Frontini do siedmiu wież zaprowadzeni zostali. „

Rozkaz rozgłoszony pod d. 8 w Munich nakazuje wszystkim cudzoziemcom opuścić to miasto w dniach 15, a kraje Xcia Jmć w przeciągu jednego miesiąca.

Z Tameswaru d. 22. Października.

Gdy podług niezawodnych z okolic Widdynu wiadomości, Pasman Oglu pobił jeszcze raz W. Sułtana woyska na koncu p. m. zdaje się teraz być rzeczą pewną, iż rząd Turecki wszystkich doloży starań, aby przecię raz pognębić tego buntownika z iego stronnikami. Między innemi do tego środków zakupił od naszego rządu 1000 centnarow prochu, który iuż de Orsovy od dnia onegdajszego przewożą. Do pomysłałości Pasman Oglu, przykłada się, podług tychże doniesień, częścią regularne wypłacanie Arnautów, których 4000 ma na swoim żołdzie, częścią też 2000 osiadłych tam kordebanów, którzy są bardzo bogaci i choćby chcieli nie mogą się z tamtąd wynieść, a którzy bojąc się o utratę swego majątku iak najeźdźciew przykładają się do utrzymania tego miejsca, zwłaszcza, że Pasman Oglu oznajmił, iż w ostatnim iuż razie, sam

miasto i fortecę spali. Zresztą żywności ma być podostatkim w Widdynie. Pasman Oglu płaci najwięcej Weneckimi, Papieżkiemi i Hollenderskiemi dukatami, z czego łatwo wnieść można zkad on się tak długo utrzyma.

Z Frankfurtu d. 20. Października.

Tuteysza gazeta donosi, że Xżę Hesenkaßelski przysłał z Wexel do Kassel rozkaz, aby iego polne ekwipaże pogotowiu stały.

Garnizony Starsburkie i Mogunkie udali się do Szwaycaryi, a na ich miejsce inne woyska przybyły. — Piebegr i inni zbiegli na wyprowadzenie okazani, są iuż na liście emigrantów umieszczeni i majątki ich skonfiskowane. — Do Kolonii przybyły 3 gilotyny.

Z Raszttadt d. 20. Października.

Francuzcy ministrowie nie są wcale z treści ostatniej noty deputacyi kontenci. Widać także między niemi i Pruskiemi posłami niejaką oziębłość; wszelako nie obawiamy się, aby zagrożone ultimatum miało iuż nastąpić, bo zdaje się, że rząd Francuzki nie chce być pierwszym do zaczepki.

Na zapytanie z Francuzkiej strony o marszu woysk Rosyjskich, miano tylko odpowiedzieć, że także o użyciu Francuzkich sprzymierzeńców żadney ministrowie w Raszttadt nie mają wiadomości.

Zalecenie Cesarskiego pełnomocnego ministra hrabiego Metternich, domaganie się oopatrzenie w żywność fortecy Ehrenbreitszteiu, odłożyła deputacya do odpowiedzi ministrow na ostatnią iey notę.

C. K. sądy Szlacheckie Krak: Galicyi zachod: oznaymują Edyktem niniejszym JPanu Justynie z Grabowskich Turski matce i opiekunce małoletney Pelagii z ś. p. Felixem Turskim spółdzio-
necy corki: że zastępca mafsy krydalney Leopolda kochanowskiego Pan adwokat Głogowski u tych
C. K. sądow, o przejęcie Procesu (który mu JPan Józef Wiercinski, od Szymona Franciszka Gra-
bowskiego o sumę 8:03 zł. pol. z prowizyą zapozwany, uformował) na nią żałobę podał i o po-
moc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie ona zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach
dziedzicznych znajduje się tej JPanu Justynie Turski patrona tutejszego Wolickiego z iey szko-
dą i iey kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie
się i ukończony będzie, przeto ona Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie
przyzwoitym, to jest dnia 28 listopada r. b. o godzinie 9 z rana sama się stawiała, albo jeżeli jakie ma
prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestała, albo nakoniec innego sobie pa-
trona obrała, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używała,
które do obrony tej sprawy za najsukleczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie niepomysłność
z zaniedbania wynikać mogącą, sama sobie przypisać winna będzie, tak bowiem C. K. prawa
stanowią.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 3 Września 1798 roku.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicy zachodniocy oznaymują tym edyktem wszystkim
wierzycielom zadłużoney mafsy Olsolińskiego: że dnia 24 sierpnia roku b. gdzie wierzyciele, po-
dług cytacyi pod dniem 18 czerwca r. b. daney oświadczyć się powinni byli, czy przestają na Osza-
cowaniu dobr Olsolina już uczynionym, czyli też innego żądają? żadney prawie zmiany w tej mie-
rze nieuczyniono: Idzie za tym że po upłynionym terminie do dania deklaracyi wyznaczonym, o-
szacowanie w dobrach Olsolinie z przyległościami uczynione od wierzycielow przyjęte, miejsce mieć
powinno. W Krakowie dnia 24 Października 1798.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich za-
chodniocy Galicyi.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicy zachodniocy oznaymują tym edyktem wszystkim
wierzycielom zadłużoney mafsy Olsolińskiego: że oszacowanie dobr Chrzanova z przyległościami
komornikowi Krakowskiemu Panu Rottermundowi z przywołaniem znających się dobr detaksatorow
Pana Rocha Grabowskiego i Pana Teodora Gnoińskiego, zlecono, i że też delakracya dnia 10 gru-
dnia r. b. w tychże dobrach swoy początek weźmie. Przy którym to Akcie, podług § 99. 100, i
101go ordynacyi sądowej, wolno jest wierzycielom bezpieczeństwo na dobrach mającym, podług
upodobania znajdować się, i detaksatorom uwagi podawać, detaksacya jednak rzeczonych dobr
na danu wyznaczonym nawet w ich niebytności zacząć się, i w dniach następnych kontynuowa-
ną będzie. W Krakowie dnia 24 Października 1798.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Kra-
kowskich zachodniocy Galicyi.

Elsner.

Przez Magistrat C. Kr. Stołecznego Miasta Krakowa, niniejszemi wiadomo się czyni, że
gdy JP. Sylwester Rath, małoletnich dzieci, niegdy Samuela Fröhlich opiekun, kamienice pod
Nrem 198 na ulicy Grodzkiej stojącą po tymże zmarłym Fröhlich pozostałą sumę zł. Pol. 13640 o
taxowaną z powodu nie znajdowania się osob nabydź sobie też życzących, na pierwszym terminie
licytacyi dnia 27 września r. b. agitujących się, sam tylko za sumę zło: pol: 14010 kupił, a pod
dniem 28 m. i r. tychże, dla dobra mafsy, o wyznaczenie drugiego terminu licytacyi wspomnioney
kamienicy tu w sądzie wraz z JP. Eleonora z Fröhlichow Nowakowską dorosłą sukcesorką dopra-
szał się. — Dla tego przychylając się do ich proźby, często rzeczona kamienica na drugim terminie, to

jest dnia 30 Listopada r. b. o godzinie 9 z rana, tu w mieyscu izby sądowej przez publiczną licytacją za gotowe pieniądze z przyjęciem długu czyli należitości z niej wypadających, przedana będzie. Wszyscy zatym życzący sobie kupna takowej kamienicy na pomienionym terminie i mieyscu przybydź, i ciężary czyli należitości z teyże wypadające w kancelaryi tuteyszey przejrzyć mogą. Dnia 26 Października 1798.

J. Gellinek. mp.

Jużef Wytyśzkiewicz. mp.

Jozef Ant. Feistemantell. mp.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Ignacy de Nikoleden. sekr. mp.

3025.

C. K. sądy szlacheckie Krak. zachodniej Galicyi oznaymują tym edyktem Panom Wacławowi i Piotrowi Rudnickim braciom: że Pan Jan Karza Siedlewski u sądow tych, o exekucyę do dobr Niedarczowa i Klonowce końcem zaspokoienia summy 5000 zł. Pol: na nich żałobę podał, i opomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowani zostają, lub czy wcale w C. K. kraich dziedzicznych znaydują się, imże Panom Rudnickim patrona tuteyszego Jędrzeia Bema z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, podług ordynacyi sądowej, rozpocząć się i ukończony zostanie, oni przeto edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby d. 10go grudnia r. bieżącego o godzinie 9tej z rana do procesu ustnego sami stanęli, albo jeżeli im nie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za nayskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie, wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, sami sobie przypisać winni będą tak bowiem C. K. praw, opiewają.

Jozef de Nikorowicz.

Piekarski.

Jozef de Cronenfels.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej. W Krakowie d. 17 października 1798.

Elsner.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymują tym Edyktem wszystkim, do których należy: że Kaźmierz Korytowski dnia 28 listopada 1791 roku z tym się rozstał światem, i że majątek jego 20541 zł: 19 gr: pol. Długi zaś 13,810 7 i pół gro: pol: wynoszą.

Każdemu tedy, kto do tego dziedzictwa jakie prawo mieć może, szeregulniey zaś Józefowi, Wojciechowi i Jakubowi Korytowskim zmarłego braciom rodzonym, których mieysce bawienia się nie jest wiadome, Edyktem niniejszym zaleca się: ażeby deklaracyą swoję (czy dziedzictwo po Kaźmierzu Korytowskim bez warunku, czyli też z dobrodzieystwem prawa i inwentarza, obić, lub wyrzec się go wolą) w przeciągu roku i niedzieli 6 do tuteyszych C. K. sądow podali; gdyż w przeciwnym razie za wyrzekających się dziedzictwa będą uważani, i toż dziedzictwo, tym, którzy się zgłoszą podług prawa cywilnego części II. rozdziału 18 przyznane zostanie. W Krakowie dnia 27 września 1798.

Jozef de Nikorowicz.

Olechowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej.

Weinman, sekr.